

Ισλάμ - Ήθη και έθιμα των μουσουλμάνων

α) Έθιμα γάμου

Μια βασική κοινωνική διδασκαλία στο Ισλάμ στρέφεται προς την ενθάρρυνση του γάμου, το δε Κοράνιο θεωρεί, τελικά, την αγαμία ως εξαίρεση, που δικαιολογείται μόνο από την απόλυτη οικονομική αδυναμία. Η γενική ηθική του Κορανίου πρεσβεύει ότι ο δεσμός του γάμου πρέπει να βασίζεται "στην αμοιβαία αγάπη και καλοσύνη" και οι σύζυγοι θεωρούνται "ο ένας το ένδυμα του άλλου".

Η τελετή του γάμου διαρκεί δύο ημέρες. Γίνεται στο σπίτι, χωρίς την παρουσία ιερέα και εξαρτάται από την οικονομική κατάσταση του ζευγαριού. Την πρώτη ημέρα το γλέντι αρχίζει το απόγευμα και κρατάει ως αργά το βράδυ. Την πρώτη ημέρα οι μουσουλμάνοι βάζουν ένα είδος "χένας" στα χέρια και στα πόδια της νύφης και στο δακτυλάκι το μικρό του γαμπρού κατά τη διάρκεια του χορού. Τη δεύτερη ημέρα οι φίλοι του γαμπρού τον ξυρίζουν χορεύοντας. Κάποιος από αυτούς πρέπει να κλέψει το ξυραφάκι του γαμπρού και για να το επιστρέψει πίσω ζητάει χρήματα ή κέρασμα από τον πατέρα του γαμπρού.

Την ίδια ημέρα κρεμάνε στα ρούχα του ζευγαριού, λευκό φόρεμα φοράει η νύφη, χρήματα, όσα θέλει ο καθένας για να βοηθήσουν το ζευγάρι στο νέο του ξεκίνημα.

Η γενική ηθική του Κορανίου πρεσβεύει ότι ο δεσμός του γάμου πρέπει να βασίζεται "στην αμοιβαία αγάπη και καλοσύνη", αλλά στο σημείο αυτό αξίζει να τονίσουμε ότι η θέση της γυναίκας είναι κατώτερη από αυτή του άντρα. Ενώ δηλαδή έχει τα ίδια θρησκευτικά καθήκοντα με αυτόν, σε πολλά θέματα βρίσκεται σε μειονεκτική θέση (όπως για παράδειγμα στις κοινωνικές εμφανίσεις ο ρόλος της γυναίκας είναι αρκετά πιο περιορισμένος από αυτόν του συζύγου της).

Στο γλέντι του γάμου απαραίτητο θεωρείται το γλυκό σαρμπάτ, το οποίο είναι σιρόπι από κόκκινο τριαντάφυλλο και το οποίο προσφέρεται σε όλους τους καλεσμένους. Άλλο φαγητό που συνηθίζεται στο γάμο είναι το κους-κους ή με σάλτσα ή ως γλυκό με άχνη ζάχαρη, σταφίδες, κανέλα μετά από το κυρίως γεύμα.

β) Έθιμα σχετικά με τη γέννηση παιδιού

Ύστερα από επτά ημέρες από τη γέννηση του παιδιού, η οικογένειά του σφάζει ένα αρνί και καλεί τους φίλους και τους γνωστούς για να γιορτάσουν όλοι μαζί το ευτυχές γεγονός. Στη συνέχεια οι καλεσμένοι τραγουδούν ειδικά τραγούδια για το νέο άτομο που ήρθε στη ζωή.

Σχετικά με το όνομα του παιδιού ο Χότζας διαβάζει αποσπάσματα από το Κοράνιο και στη συνέχεια παίρνει στην αγκαλιά του το παιδί και του επαναλαμβάνει στο αφτί του τρεις φορές εκείνο το όνομα που έχουν επιλέξει οι γονείς. Ακολουθεί και πάλι γεύμα με διάφορα φαγητά - ο χαλβάς θεωρείται απαραίτητος - γλέντι και χορός.

γ) Η ημέρα της Αριφές

Την ημέρα αυτή όλες οι γυναίκες τηγανίζουν τηγανόψωμα (σκέτα χωρίς τυρί) ή λουκουμάδες και τα μοιράζουν στα σπίτια των γνωστών τους δίνοντας τόσα κομμάτια όσα είναι και τα μέλη της οικογένειας που επισκέπτονται. Αυτό το έθιμο γίνεται για την ψυχή των νεκρών.

δ) Έθιμο που σχετίζεται με το Ραμαζάνι

Κατά τη διάρκεια του Ραμαζανιού τα παιδιά της οικογένειας πηγαίνουν στους ηλικιωμένους και τους φυλάνε το χέρι σε ένδειξη σεβασμού, τιμής και συγγνώμης. Το Κοράνιο εξυμνεί την ευσέβεια των τέκνων προς τους γονείς και ειδικότερα τη τρυφερότητα προς τη μητέρα, ως σημαντική αρετή. Οι ηλικιωμένοι με τη σειρά τους προσφέρουν κάτι γλυκό (καραμέλες, γλυκό του κουταλιού, του ταψιού κ.ά.)

ε) Εορτασμός Πρωτομαγιάς

Την Πρωτομαγιά (Σαμενισίμ/Σαμ=μυρίζω, νισίμ=δροσιά) οι μουσουλμάμοι την γιορτάζουν στο τέλος περίπου του Απριλίου (το ημερολόγιό τους είναι σεληνιακό) με παρόμοιο τρόπο με μας. Τρώνε στην ύπαιθρο και φτιάχνουν μπουκέτα με λουλούδια. Δεν συνηθίζουν όμως να φτιάχνουν στεφάνια.

Πηγή: <https://msmigadi.wixsite.com/maria-2014/untitled-c1bt7>